

Het spel van de Pandava's

geschreeven van de 5° klas

door

Vera persons

Pandava's

Yudhistira
Bhima
Arjuna
Sahadeva) tweeling
Nakula)
Draupadi

Kaurava's, in werkelijkheid 101

Duryodhana
3 broeders
Sakuni
Koning Dhrtarastra
Koning Gandhari
Vidura
Dobbelgeest
Dienaar
Dharma
3 inwoners

- Koor : Hoort vrienden de geschiedenis aan
hoe het de Pandava's is vergaan,
toen zij, ontsnapt, ternauwernood
aan listen, laagheid en de dood
Een armzalig deel van hun rijk slechts kregen
terwijl de Kaurava's de troon bestegen
van het beste deel van het rijk.
- Inwoner : Zolang nog rechtvaardigheid in de wereld woont
wordt het kwaad gestraft en trouw beloond.
- Inwoner : Het wonen in Indraprastra is goed
zolang Yudhistira, de koning, ons behoedt
tegen de slechte daden in ons leven.
- Inwoner : Altijd weer zal hij ons het voorbeeld geven
hoe men paart gewin en genoeg aan
de deugdzaamheid in het bestaan.
- Inwoner : Vol mildheid spreekt hij recht
over daden, goed en slecht.
Zolang de regering is in zijn hand
heer rust en vreugde in 't ganse land.
- Duryodhana : Ik kan de voorspoed der Pandava's niet verdragen
Ieder die het hoort zou mij beklagen.
Mijn vijanden leven in welvaart en vreugd
Doch mij treft tegenslag en verval.

- Sakuni : Benijd de Pandava's niet zozeer,
wees niet misnoedig.
Zijn niet rijkdom en macht ook uw deel?
- Duryodhana : Hoort wat mij overkwam in hun paleis
Ik dwaalde rond door al die pracht
Totda ik een grote vijver zag
ik legde al mijn kleren af
waarna ik mij in 't water begaf.
Géén water was daar echter in,
maar hard kristal!
De vloer van een andere zaal in het paleis
leek zo sterk en helder als ijs.
Nu was het echter geen kristal
zodat ik gekleed te water viel.
Gekrenkt ben ik tot in 't diepst van mijn ziel.
- Sakuni : Met wapengeweld kan niemand hen overwinnen
luister daarom naar mijn raad.
Yudhistira is een hartstochtelijke speler
maar speelt gewis niet zo goed als ik.
We laten hem verliezen wat je maar wilt.
- Koor : Zo bereikten de mannen de koninklijke stad
alwaar Duryodhana zijn vader bad:

*(in de troonzaal zijn alle Kaurava's en Vidura
rond Dhrtarastra's troon verzameld)*
- Duryodhana : Vader, vraag de Pandava's te gast
want toen ik te Indraparastra was
hebben zij mij grovelijk beledigd
daarop wil ik mij nu wreken.
- Koning : Hoe meent ge dit te voltrekken?
- Duryodhana : Gij vader hebt geen zorg hierbij
Vertrouw geheel dit vraagstuk toe aan mij.
Naar een dobbelspel gaat uit mijn zin,
Sakuni zet dan voor mij in.

*(De Koning knikt instemmend. Duryodhana wendt zich
tot zijn broeders)*

- Kaurava's
Broeder 1 : Laat ons een wonderschoon paleisje bouwen
Waarin we het spel kunnen aanschouwen.
- Broeder 2 : Met marmer en lazuur getooid,
zo mooi werd ons vertoond nog nooit.
- Broeder 3 : Van kristal moet het dak worden gemaakt
zodat het 't zonnelicht binnen laat.
- Duryodhana : Vidura, trouwste onzer raadgevers
Reist gij naar Indraprastra,
verzoek mijn neven om zich aldra
tot ons te spoeden, voor het spel.
- Vidura : Gij jakhals, aasgier, durft gij wel
de onschuldigen arglistiglijk te verlokken.
Gij weet Yudhistira kan niet gokken
verspelen zal hij haaf en goed,
zijn broeders zelfs, van 't eigen bloed.
- Duryodhana : Kalm, kalm, gij oude baas,
wind u niet op, het is 't niet waard.
Ga heen en breng hen hier.
(wendt zich tot zijn broeders)
Maakt gij gereed voor dit vertier
't paleis waarvan wij spraken hier.
(Vidura reist af. Kaurava's verlaten het toneel. Pandava's komen op)
- Vidura : Ach, Yudhistira, met weemoed stel ik deze vraag,
het dobbelspel speelt gij niet graag.
Toch moet ik u vragen een spel aan te gaan.
Sakuni zal tegenover u staan.
- Yudhistira : Deze uitnodiging aanvaardde ik liever niet,
hij zal ons brengen veel verdriet.
Doch staat het geschreven als ons lot,
en geen mens, of dier, ja zelfs geen God
kan de almacht van het lot doen wijken
wij zullen gaan en kijken,
wat de toekomst brengt.

Bhima : Broeders, zie alles toch zo zwaar niet aan,
ik zal u hiermee wel terzijde staan.

(wijst op zijn knots)

Arjuna : Nu welgemoed dan, laat ons gaan,
Draupadi legt uw schoonste kleed maar aan.
Maak gereed de koninklijke stoet,
al gaan wij het noodlot tegemoet.

(Broeders, Vidura en Draupadi af. Aankomst bij paleis in Hastinapura)

Duryodhana : Wees welkom neven, hoe was uw reis,
ziet hier staat ons nieuw paleis.

Tweeling : Aanschouw dit klein paleis zo schoon,
de glans van het dak is als van een kroon.
Maanwit marmer, fonkelend kristal,
in goud gevat lazuur blinkt overal.

Duryodhan : Wel laat ons hier naar binnen gaan.
Voor al wat Sakuni verspeelt zal ik borg staan,
dus komt ook al wat hij wint toe aan mij.

(ze gaan naar binnen en nemen plaats)

Sakuni : Wat zal de inzet zijn?

Yudhistira : Spelen wij om een kist met goud.

(Ze werpen)

Dobbelgeest : Uit de dobbelnoten kom ik gekropen
en heb u dra geheel in mijn macht.
Daar was gij, Yudhistira, niet op bedacht,
dat ik u niet meer zou laten lopen!

Sakuni : Zie ik win.

Yudhistira : Kijk uit nu, ik doe kalm aan.

Geest : Zo snel laat ik u niet gaan

(blaast Yudhistira iets in het oor)

Yudhistira : Ik speel om mijn paarden.

(dobbelen)

7

Sakuni : Zie ik win.

Yudhistira : Kijk uit nu, ik doe kalm aan.

Geest : Zo snel laat ik u niet gaan.
(blaast Yudhistira iets in het oor)

Yudhistira : Spelen wij om mijn rijk tegen uw rijk.
(tot Duryodhana)

Sakuni : Zie, ik win.

Yudhistira : Kijk uit nu, ik doe kalm aan.

Geest : Zo snel laat ik u niet gaan.
(blaast Yudhistira iets in het oor)

Yudhistira : Spelen wij om mijn broeders.

Vidura : (waarschuwend)
Bedenk toch, Dhrtarastra hoe riep Duryodhana
Bij zijn geboorte reeds als een jakhals.
Offer hem op voor de Pandava's,
tracht hen te winnen in plaats van hun rijk.

Koning : Stil Vidura, nog één partij,
daarna beslissen wij.
(ze dobbelen)

Sakuni : Zie, ik win.

Vidura : Dhrtarastra.....(koning gebaart om stilte)

Yudhistira : Dit was mijn laatste worp.

Geest : Speel verder met dit spel.
De volgende maal dan wint ge wel.

Yudhistira : Ik geef als inzet nu mijzelf.

Sakuni : Als ge wint dan zijn uw broeders vrij.
(spelen)

Sakuni : Zie ik win (werpt blik van verstandhouding op Duryodhana)
Speel nu om Draupadi schoon.

Yudhistira : Nee, het was genoeg,
Gij vraagt teveel van mij.

Sakuni : Toe, speel om haar
en maak uzelf weer vrij.

Allen : Schande, schande.

Yudhistira : Spelen wij om Draupadi.

Sakuni : Zie, ik win.
(broeders slaan handen voor gezicht. Vidura ook)

Duryodhana : Haalt Draupadi.

(dienaar af - PAUZE - dienaar terug)

Dienaar : Zij wil niet komen, genadige heer,
zij sprak tot mij, telkens weer:
"Vraag of die speler in ginds zaal,
eerst zichzelf verspeelde en daarna mij?"

Duryodhan : Duhsasna, jij bent degene die ik vertrouw,
ga heen en haal voor mij die vrouw.

(Duhsasna komt met Draupadi terug, sleept haar bij haar haren en kleed)

Duryodhana : Zie de vrouw die ik eerlijk heb gewonnen,
wees maar niet bang haar schaamtegevoel te kwetsen
ontneem haar nu haar koninklijke kleed.
Zij is degene die voortaan de gangen veegt.
De goden bepaalden voor iedere vrouw 1 man
Een kuise vrouw is zij dus nooit geweest.
Ruk haar haar kleren af.

(ontzetting bij de broeders, Arjuna en Bhima willen vechten, worden tegengehouden. Duhsasna rukt haar kleed af, onmiddellijk valt uit de hemel een nieuw kleed. Herhaalt zich enige malen. Iedereen is met afschuw vervul)

Vidura : Genoeg, gaat heen gij allen,
gezien hebt gij, hoe daalde uit hemelse hallen,
Dharma's rechtvaardige bescherming.
Lof aan hem die de zwakken bijstaat.

Draupadi : Dank gij goden voor uw genade,
hoe kon ik in zulke nood geraken,
Vertel mij hoe het is toegegaan.

Yudhistira : Verontschuldig mij, mijn lieve vrouw,
Ik voel hierover diep berouw.
De dobbelgeest had mij in zijn macht,
op waarschuwingen sloeg ik geen acht.
Zo verspeelde ik ons haaf en goed,
mijn broeders zelfs van 't eigen bloed.

Koning : In bescherming namen u de goden,
daardoor voelde ik mij geboden,
u toe te staan een wens van uw hart,
om te verlichten de zware smart.

Draupadi : Maak Yudhistira een vrij mens,
zo luidt mijn liefste wens.
Hierdoor bespaart u mij de schande
dat wijd en zijd gaat door de landen.
De grote smaad en valse hoon,
die treffen kan mijn jonge zoon
dat zijn vader zwoegt in slavernij,
Daarom Koning, maakt hem vrij.

(De koning knikt)

Koning : Een tweede gunst wil ik u schenken.

Draupadi : Oh Koning, uw edelmoedigheid zal ik gedenken,
als gij mij Arjuna, Bhima en de tweeling gunt.

(De koning stemt wederom toe)

Draupadi : Bescheidenheid is hier gepast
wij zijn niet langer u tot last.
Wij gaan nu heen en zorgen voort,
dat al hetgeen de Pandava's bekoort,
zijzelf zich weer verwerven.

(ze nemen afscheid van de blinde koning en gaan)

Dhuryodhana komt bij zijn vader binnen.

Dhuryodhana : Hoe kon gij hen zo weer laten gaan
De mensen hoort men nu al praten
over de kracht waarmee de Pandava's ons haten
Hun wraak zal zeker zoet zijn
Ach, hoe krijg ik hen klein.

- : Vader, ik smeeik u hierom
zend een bode, haal hen weerom.
Hernieuwen wil ik weer het spel.
- Gandhari : Luister, Koning, laar mij u smeken
De Pandava's willen zich niet wreken.
Te edel zijn zij van zin en moed,
ik ben uw vrouw, dus hoor mij goed.
Uw eigen zoon, hij is steeds kwaad
over de aangedane smaad.
Zijn inborst is echter vals
als kind riep hij reeds als een jakhals.
Tenondergaan zal heel onze stam,
als gij gehoor geeft aan zijn gedram.
- Koning : Zelfs wanneer de ondergang nabij is,
kan ik het niet verhinderen
door op te staan tegen onze kinderen.
Laat de Pandava's terugkeren.
- Koor : De dagen totdat zij terug waren gekomen.
Waren voor de Kaurava's vol bange dromen.
Waarin hen wegzonk alle moed
vol angst blikten zij de terugkeer tegemoet.
- Broeder 1 : Duryodhana, hoe zal dat gaan,
als zij straks hier voor ons staan?
- Broeder 2 : Duryodhana, wat zeggen zij wel,
van de hernieuwing van het spel?
- Broeder 3 : Zeg mij, wat zal nu de inzet zijn,
is het weer Draupadi rein?
- Duryodhana : Wij spelen nu om hun verbanning,
voor dertien jaar uit deze streken
en tegen de tijd dat zij zich wreken
ben ik gereed, ons leger paraat.
- Bhima : Waarom hebt ge ons terug laten komen,
Hebt ge ons nog niet genoeg ontnomen?

- : Gij zijt een dief die alles steelt
omdat ge niet eerlijk met ons speelt.
Wat wilt ge nu nog van ons winnen?
- Duryodhana : Het enige dat ik verder nog verlang
is dat gij afstand doet van uw rang,
u terugtrekt in het grote woud,
u dertien jaar afzijdig houdt.

(Yudhistira zet zich aan de tafel met Sakuni. Het spel wordt hervat.)

Sakuni : Zie, ik win.

Arjuna : Goed mijn broeders, laat ons gaan
dertien jaar zullen wij ons bestaan
voortzetten in het stille woud.
Maar Duryodhana, gij, onthoudt
nimmer zullen wij dit vergeten,
nimmer zullen wij dit vergeven.

Koor : In boetekleed gehuld trokken zij heen
en leefden als kluizenaars geheel alleen.
In ascese vertoefden zij devoot
tot een Brahmaan Arjuna gebod
naar Siva op zoek te gaan.
Naar de Himalaya Arjuna ging
waar hij van de goden wapens ontving.
Zodat hij de strijd zou kunnen winnen,
Die na dertien jaar zou beginnen.
De Kaurava's werden daarin gedood
doch was de vreugde van de Pandava's niet groot.
Te hoog vonden ze de prijs te betalen
om de zege te behalen.

Vera Gersons.